

[Rager.]

men altid, jeg har aldrig hørt i den Tid, jeg har været Medlem af dette høje Ting, at Kommunerne ikke sad daarligt i det økonomisk, de gør det sikkert i Dag, som de plejer at gøre det —, er en Motivering for kun at føre Halvdelen af Udgifterne over til Kommunerne. Og her kan jeg godt tiltræde, at man deler den Halvdel, man overfører, med Halvdelen til det mellemkommunale Refusionsforbund og Halvdelen til den fælleskommunale Udligningsfond. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man ikke skulde lægge denne Del paa den fælleskommunale Udligningsfond. Af de Skattelove, vi har, forekommer den, der ligger til Grund for Tilvejebringelse af Midlerne til den fælleskommunale Udligningsfond, mig at være en af de mere tiltalende. Den falder der Hovedvægten paa de Kommuner, der har Raad til at betale, paa Skatteborgerne der, og derfor synes jeg, det er ganske naturligt, at Halvdelen af Kommunernes Part afholdes paa denne Maade. Det er den mest demokratiske af de Pengetilvejebringelsesmaader, som Kommunerne har.

Hvad selve Beløbets Størrelse angaar, er der jo et Bilag, der meddeleer, at Beregningen heraf er foretaget af Arbejdsdirektøren, men jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister i Udvalget vil kunne forelægge en nærmere Redegørelse for de af Arbejdsdirektoratet foretagne Beregninger. Vi kan jo her ikke se, hvilke Forudsætninger, hvilket Grundlag o. s. v. man er gaaet ud fra, saa jeg vil synes, det var naturligt, at vi i Udvalget fik Lejlighed til at se lidt nærmere paa det.

Naar det ærede Medlem Hr. Victor Larsen var inde paa Spørgsmaalet om at lade Arbejdsløshedsfonden afholde de 3 Mill. Kr., den nu sparer, saa synes jeg ogsaa, det hører til de Ting, man kan tale om i Udvalget, men det bliver jo ærlig talt et Posterings-spørgsmaal og ikke andet, og det undrer mig i og for sig, at det netop skulde komme fra det ærede Medlem Hr. Victor Larsen. Arbejdsløshedsfonden er jo nemlig den eneste af Arbejdsløshedslovgivningens Institutioner, hvor de af det ærede Medlem ellers, har jeg forstaaet, paa dette Omraade meget beskyttede Arbejdsgivere deltager, om end med forholdsvis beskedne Beløb. Det er jo egentlig Arbejdsgiverne, der skulde bringe denne Arbejdsløshedsfond paa Fode igen, og hvis det ærede Medlem har tænkt sig ved denne Lejlighed, naar vi ser det Hul, der er, at være med til at stille Forslag om, at det skal fyldes ad denne for Tilvejebringelse af Midler til Fonden normale Vej, skulde det

interessere mig at se de Forslag, det ærede Medlem har i saa Henseende.

Nu er det jo ganske mærkeligt, at man kan foretage Ændringer i Love med den bedste Vilje til at gøre det godt for alle dem, som det drejer sig om, og saa skal der nok være nogen, der straks finder, at de bliver daarligere stillet. Der er da ogsaa allerede over for mig af Arbejdsløshedskassemedlemmer fremført Anker over for det Forslag, der foreligger her, idet de mener at kunne paapege særlige Tilfælde, hvor de bliver daarligere stillet. Der er et Arbejdsløshedskassemedlem, der har sagt følgende: Jeg har i min Kasse et Medlem, der efter den nuværende Ordning har et Understøttelsesaar, der løber med Finansaaret, og den paagældende er blevet ledig nu til 1. November. Han vil netop have opbrugt sin ordinære Understøttelse og sin Fortsættelsesunderstøttelse omkring 1. April. Han vilde efter den gamle Ordning kunne begynde paa et nyt Understøttelsesaar sammen med det nye Finansaar, men nu kommer den nye Ordning, hvorefter hans Understøttelsesaar begynder 1. Oktober 1938 og løber til 30. September 1939; det vil sige, at han den 1. April staaer uden den videre Understøttelse, som han ellers vilde kunne have regnet med. Ved Overgange kan der naturligvis altid indtræde mindre heldige Tilfælde; i hvor høj Grad dette Tilfælde er blevet særlig karikeret, ved jeg ikke, men det er noget, Ministeren maaske vil udtale sig om, eller som vi kan behandle nærmere i det kommende Udvalg.

Jeg har her holdt mig til det, jeg mener er Opgaven i Dag, nemlig at gøre Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, der, som jeg sagde straks, drejer sig om noget ændrede Regler for Udbetaling af Understøttelse til arbejdsløse. Jeg har vel lagt Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Kjær, der talte paa Partiet Venstres Vegne, foretrak at tale om andre Ting, men jeg skal ikke følge ham. Det er — det forstaaer jeg meget vel — agitatorisk storartet at tale om Arbejdsløshed, men det er et Spørgsmaal, der ærlig talt har været drøftet saa indgaaende under Finanslovforslagets Behandling, at jeg ikke synes, det havde været nødvendigt at gøre det igen i Dag; hvis det er en Opfordring til Dans fra det ærede Medlems Side i Forventning om en Imødegaaelse, som det ærede Medlem akkurat lige saa godt kan levere selv, fordi han jo har Kendskab til Sagen, maa jeg sige, at det ærede Medlem er gaaet galt i Byen, og jeg skal ikke imødekomme Opfordringen.

Jeg anbefaler, at Lovforslaget bliver